

4 – Читаю залюбки. Задерикуватий півень

Серію книг «Читання – це справді цікаво!» створено для поетапного формування в дітей навичок обдуманого читання завдяки виникненню цікавості, заохочення прагнення читати самостійно, вдосконалення читацьких умінь, розвиток пізнавальних інтересів. Серія книг має унікальну особливість: твори з однією сюжетною лінією, невелике коло дійових осіб. Книги відповідають різним рівням складності: 1 рівень – «Починаю читати» (30-100 слів) – короткі твори, в яких переважають прості речення. 2 рівень – «Читаю з допомогою» (50-250 слів) – прості сюжети, зрозуміла лексика, поступове ускладнення синтаксичних конструкцій. 3 рівень – «Читаю самостійно» (250-750 слів) – складніші, але доступні для сприйняття сюжети, нова лексика, образні вислови. 4 рівень – «Читаю залюбки» (700-1500 слів) – різноманітні за жанром і тематикою твори для розвитку пізнавальних інтересів.

Приємного читання Вам і Вашим дітям!

Шановні дорослі!

Любов до читання не виникає зненацька. Для неї потрібно підготувати благодатний ґрунт, посіяти добірне зерно, а потім дбайливо плекати тендітний паросток, поки він не зміцніє та не дасть перші плоди.

твори з однією сюжетною лінією;
невелике коло дійових осіб

короткі твори,
в яких переважають прості речення

прості сюжети; зрозуміла лексика;
поступове ускладнення синтаксичних
конструкцій

складніші, але доступні для
сприйняття сюжети; нова лексика;
образні вислови

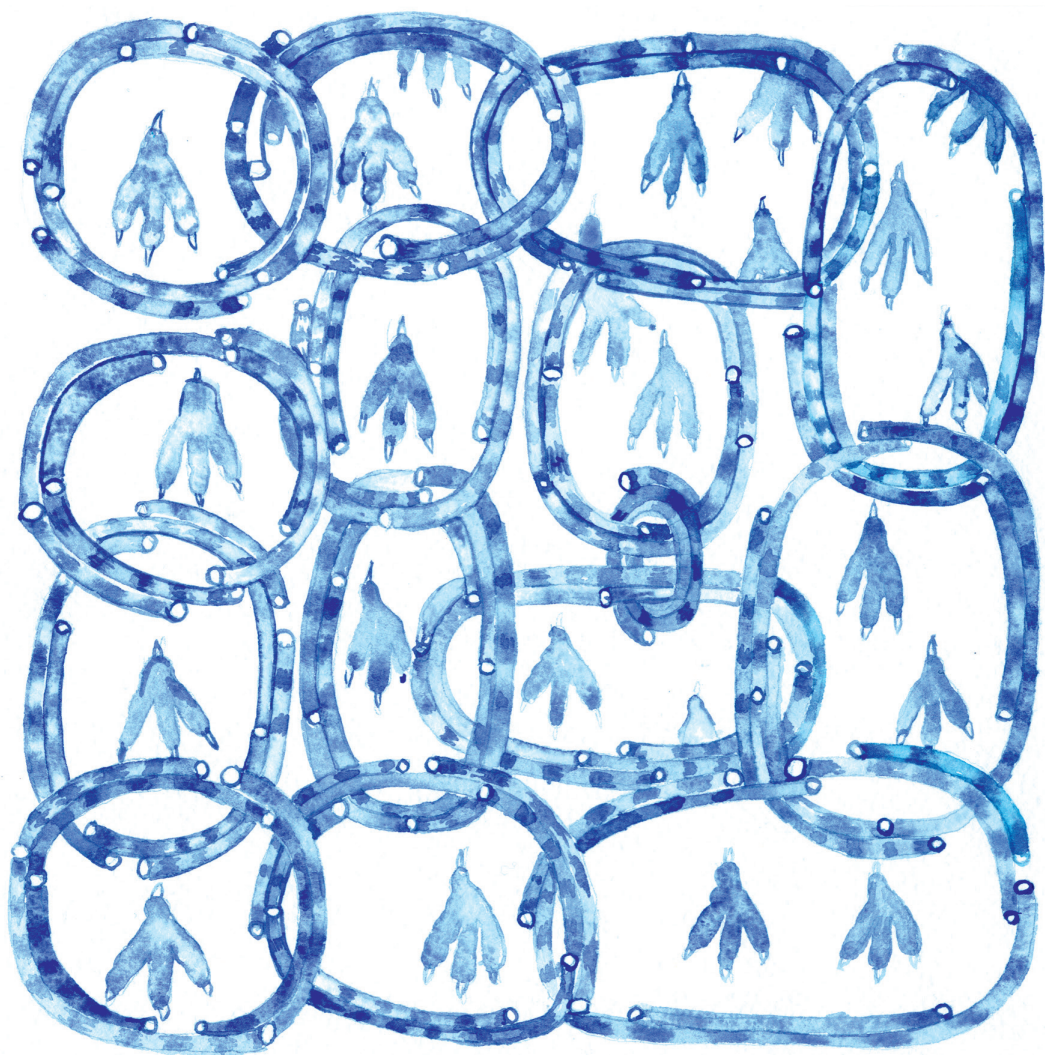

різноманітні за жанром
і тематикою твори для розвитку
пізнавальних інтересів

Серія книг «Читання – це справді цікаво!»
забезпечить поетапне формування
в дітей навички смислового читання через
пробудження інтересу, заохочення прагнення
читати самостійно, вдосконалення читацьких
умінь, розвиток пізнавальних інтересів.

написав **Богдан Мельничук**
намалював **Володимир Якубовський**

ЗАДЕРИКУВАТИЙ ПІВЕНЬ

Літній день хилився до обрїю. З-за паркана, що огороджував сільське подвір'я, на вулицю долинали різні звуки: сокотили кури, кахкали качки і гелґотали гуси. Замукала корова – довго й протяжно. До неї відразу ж заговорив господар обїйстя:

– Іду, Лиско, іду. Я ж бачу, що вже вечорїє. Зараз заведу тебе до хліва.

Услід за чоловіком озвалася господиня:

– Кури, ану на сїдало! Чи хочете, щоб вас ніч у дворї захопила? І вам, качки, пора спати. І вам, гуси. А для Бровка робота тїльки починається...

Тихенько кїлька разів гавкнув собака.

– Так-так, Бровку, вилазь із буди, пильнуватимеш увечерї та вночі, чи все гаразд, – підтвердила господиня.

Залопотївши крилами, на паркан вилетїв пївень Горлан. Зручно всївшись, він почав обурюватися, кажучи сам до себе:

– Тим туди, тим туди, тому ще кудись... Розке-
рувалися тут. Подумаєш, господар і господиня.

А я не хочу спати. І вартувати не бажаю. А хочу
робити те, що я хочу. От не бажаю – і не піду
на сідало. Вдень кури, вночі кури... набридло.
Чому я, поважний і розумний, маю так рано
йти спати? Бо цього хочеться господареві та
господині? А мені не хочеться!

За мить прилетіла й сіла поруч із Горланом
Розумна Ворона.

– Кар-р, кар-р-р... Добрий вечір тобі, Горлане!
І правильно зробиш, що не підеш на сідало ра-
зом із курми. Це кажу тобі я, Розумна Ворона.
Наскільки щойно почула,
ти також розумний...

Кінець безкоштовного уривку.
Щоби читати далі, придбайте,
будь ласка, повну версію книги.

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ